

በሕብረተ ሰብአዊት ኢትዮጵያ ጊዜያዊ ወታደራዊ መንግሥት ፤
ጠቅላይ ፍርድ ቤት
አዲስ አበባ ።

የወንጀል ይግባኝ መ.ቁ. 4/71
ኅዳር 7 ቀን 1772 ዓ. ም.

- ዳኞች ፡—
- 1.
  - 2.
  - 3.
  - 4.
  - 5.

- ይግባኝ ባዮች ፡—
- 1/ አለቃ ወ. ሃ. ሰ.
  - 2/ ቢ. ተ.

መልስ ሰጭ ፡— ዓቃቤ ሕግ
ጉዳዩን መርምረን የሚከተለውን ውሳኔ ሰጥተናል ።

ው ሳ ኔ

ለዚህ ይግባኝ መነሻ የሆነው አንደኛው ይግባኝ ባይ በልዩ ወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ቁጥር 20 የተጻፈውን ድንጋጌ ተላልፎ አቶ ኃ. ፀ.ን በማስገደሉ ለምር መራ ታስሮ በነበረበት ጊዜና ከወጣም በኋላ ጥፋቱ እንዳይደረስበትና በፍርድ እንዳይቀጣ ዳኞችና መርማሪዎች በሥራ ግዴታቸው ማድረግ የማይገባቸውን እንዳያደርጉ ወይም እንዳያደርጉ በማሰብ ከአምስት ሺህ ብር በላይ ጉዞ ሰጥቷል ፤ እንዲሁም ሁለተኛው ይግባኝ ባይ እላይ የተጠቀሰውን ድንጋጌ ተላልፎ የአንደኛው ይግባኝ ባይ አባሪ በመሆን እሥር ቤት አብሮ በነበረበት ጊዜ ከአንደኛው ይግባኝ ባይ ሁለት ሺህ ብር ተቀብሎ ጉዳዩን ለያዘው መርማሪ ለሻምበል ባሻ ጉሥ ሰጥቷል ፤ ከእሥር ቤት ከወጣም በኋላ ጉዞ ለመስጠት የወሰደውን ሌላ ሁለት ሺህ ብር ለራሱ ጥቅም አውሏል ተብለው በከፍተኛው ፍርድ ቤት በቀረበባቸው ክስ ፣ ጉዳዩን በመጀመሪያ ደረጃ ያየው ፍርድ ቤት ተከሣሾቹን በተጠቀሰባቸው ድንጋጌ መሠረት ጥፋተኞች አድርጎ አንደኛው ተከሣሽ በአስር ዓመት ጽኑ እሥራት ፣ ሁለተኛ ተከሣሽ ደግሞ በስድስት ዓመት ጽኑ እሥራት እንዲቀጡ መስከረም 7 ቀን 1972 ዓ. ም. በዋለው ችሎት በመዝገብ ቁጥር 203/71 የሰጠውን ፍርድ በመቃወም ነው ።

የይግባኝ ባዮቹ ጠበቃ ደንበኞቹ የተነገረባቸውን ወንጀል ለመፈጸማቸው አስተማማኝ በሆነ የሶስተኛ ሰው አስረጃነት አልተረጋገጠባቸውም ፣ ከፍተኛው ፍርድ ቤት በድምጽ ብልጫ የሰጠው ፍርድ መሠረት ያደረገው ተከሣሾቹ ለፖሊስ ሰጥተዋል የተባለውን የእምነት ቃል ነው ፣ የእምነቱ ቃል ግን በፈቃደኛነት ሳይሆን በማስገደድ በድብደባ የተገኘ ነው ፤ ተከሣሾቹ በምርመራ በነበሩበት ጊዜ ከ ባድ ድብደባና ከፍተኛ ስቃይ የደረሰባቸው መሆኑን በቆጠሯቸው መከላከያ ምስ ክሮች በሚገባ አስረድተዋል ፣ ከፍተኛው ፍ/ቤት ተከሣሾቹ በፖሊስ ጣቢያ ሰጥተውታል ተብሎ የቀረበለትን የእምነት ቃል በፈቃደኛነት ሳይሆን በማስገደድ የተገኘ መሆኑን በተቃራኒ ማስረጃ እያረጋገጥን ትክክል ነው ብሎ የተቀበለው በማይገባው ነው ፣ ስለዚህ ይግባኝ ሰሚው ፍ/ቤት በድምጽ ብልጫ የተሰጠውን

ፍርድ ሽር በአነስተኛ ድምጽ የተሰጠውን የውሳኔ አስተያየት በመደገፍ ይግባኝ ባዮቹን በነጻ ያሰናብትልኝ ሲል ጠይቋል ።

ክርክሩን በዚህ ፍርድ ቤት በመልስ ሰጭነት የሚመራው ዐቃቤ ሕግም በበኩሉ ጥቅምት 29 ቀን 1972 ዓ. ም. በተጻፈ ሰነድ ገጽ የመልስ ማመልከቻ ፡ ይግባኝ ባዮች በተከሰሱበት ወንጀል በጣቢያ ከሰጡት የእምነት ቃል ሌላ የቀረበባቸው ግዙፍ ማስረጃ የለም ፡ በምርመራ ላይ በነበሩበት ጊዜ ከሰብአዊ ርዕራሄ ውጭ አራት ቀን በተከታታይ እንደተደበደቡና ቆስለውም እንደነበረ የመከላከያ ምስክሮቻቸው አረጋግጠውላቸዋል ፡ በዚህም ምክንያት በፖሊስ ጣቢያ የተሰጠው የእምነት ቃል ያላንዳች ማስገደድ በፈቃደኛነት የተገኘ ነው ለማለት አይቻልም ፡ ይግባኝ ባዮቹ ወንጀሉን ለመፈጸማቸው በአጥጋቢ ማስረጃ አልተረጋገጠባቸውም ስለዚህ ይግባኝ ሰሚው ፍርድ ቤት በአነስተኛ ድምጽ የተሰጠውን የውሳኔ አስተያየት ደግፎ ይግባኝ ባዮቹ በነፃ ቢለቀቁ አንቃወምም ሲል አሳስቧል ።

ይግባኝ ባዮቹ አስቀድመው በከፍተኛው ፍርድ ቤት የተከራከሩት ፣ አሁንም በይግባኝ ደረጃ በዚህ ፍርድ ቤት አጥብቀው የሚከራከሩት በክስ አቤቱታው ላይ የተነገረባቸውን ወንጀል መፈጸማቸውን በመካድ ነው ። ዐቃቤ ሕጉ ክስን ለማስረዳት ያቀረበው ማስረጃ ተከሣሾቹ በፖሊስ ጣቢያ ሰጡ የተባሉትን የእምነት ቃልና የእምነት ቃሉን ሲሰጡ ነበሩ የተባሉ አስረጃዎችን ብቻ ነው ።

ተከሣሾቹ የእምነቱን ቃል በፖሊስ ጣቢያ መስጠታቸውን ያልካዱትና የማይካዱት ነገር ነው ። የእነርሱ ክርክር ወንጀሉን መፈጸማችንን ያመንነው በተከታታይ ለአራት ቀናት ስለተደበደብን የደረሰብንን ስቃይ መቋቋም ባለ መቻላችን ነው የሚል ነው ። በምርመራ በነበሩበት ጊዜ ተከሣሾቹ የድብ ደባ ተግባር የተፈጸመባቸው ለመሆኑ መከላከያ አስረጃዎች አቅርበው አረጋግጠዋል ። ከፍተኛው ፍርድ ቤት ተከሣሾቹን በድምጽ ብልጫ ጥፋተኞች ያደረጋቸው በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ የተገኘውን የተከሣሾቹን የእምነት ቃል ሐቀኛና ብቁ ነው በማለት ነው ። በፖሊስ ጣቢያ የተሰጠው የእምነት ቃል ብቁና ሐቀኛ መሆኑን ለማሳመንም የድምጽ ብልጫው ውሳኔ በብዙ አንጻሮች አጠያያቂ የሆኑ የትችት ነጥቦች ሠፍሮበት ይታያል ። የድምጽ ብልጫው ውሳኔ « በድብደባ ለነፍስ አድን የሚሠነዘር የፈጠራ ቃል እንደመኖሩ መጠን በድብደባም አማካኝነት የሚወጣ ሐቅ እንዳለም መዘንጋት አይገባም » ይላል ። ይህ አስተያየት በምርመራ ደረጃ የሚፈጸም ማባበልን ፣ ማስፈራራትንና የኃይል ተግባርን ተገቢ ነው ብሎ የሚያጸድቅ ነው ። በምርመራ ጊዜ አንድ መግለጫ ለማግኘት ወይም ጥፋትን ለማሳመን የሚፈጸም የኃይል ተግባር በሕግ የሚያስጠይቅና የሚያስቀጣ (ወ. መ. ሕ. ቁጥር 417 እና ልዩ ወ. መ. ሕ. ቁጥር 21) መሆኑ ቀረና ፣ የእምነት ቃልም አጠራጣሪነቱ ተረሳና ፣ ፍርድ ቤት የሚሠራው በሕግ ፣ ሕግም የተደነገገው የኃይል ተግባርን ለመቋቋም መሆኑ ተረሳና ድብደባ መልካም ነው ፣ ሐቁን ያወጣል የሚል ትችት ሰብአዊ መብት ይከበርበታል ፣ የተበደለም ይካስበታል ፣ የበደለም ይቀጣበበታል ተብሎ አደራ ከተጣለበት የፍትሕና ርትዕ አደባባይ መሠንዘሩ እጅግ አሳዛኝ ነው ። እርግጥ በማባበል ፣ በማስፈራራትና የኃይል ተግባር በመጠቀም አንጻንድ ጊዜ የተዳፈነ ሐቅ ይፋ ሊወጣ ይችላል ። መታወቅ ያለበት ቁም ነገር ግን የወንጀል ተግባር ፈጽሞ ይሆናል ተብሎ ተጠርጥሮ የተያዘ ሰው ሁሉ ወንጀለኛ አለመሆኑ ነው ። ሐቅን ለማግኘት ተብሎ ተጠርጥሮ የተያዘው ሁሉ የኃይል ተግባር የሚፈጸምበት ከሆነ ደግሞ ንጹህን ጭምር መበደላቸውና መጎዳታቸው አይቀርም ። ተጠርጣሪው በእርግጥ ወንጀለኛ ቢሆን እንኳ ፣ የኃይል ተግባር ከተፈጸመበት ሽብ

ርና ጭንቀት ስለሚያደርግበት የሚሰጠው የእምነት ቃል ሁልጊዜ ሙሉ በሙሉ ትክክለኛ ፣ ሐቀኛና አስተማማኝ ሊሆን አይችልም ። ሕግም ሆነ ትክክለኛ የዳኝ ነት አስተያየት እንዲህ ዓይነቱን እርምጃ የሚያወጣዙትን ጸረ-ጋን አላግባብ እንዳይበደሉና ሕይወታቸውን ለማትረፍ ሲሉ ባልፈጸሙት ተግባር ራሳቸውን እንዳይወነጅሉ ነው ። የሕጉ ምርጫ ጸረ-ጋን አላግባብ ከሚበደሉ አጥፊው ቢያመልጥ ይሻሻላል ነው ። ድብደባ ሕገወጥ አድራጎች በመሆኑ ፣ በሕገ ወጥ መንገድ የተገኘ የእምነት ቃልም ሕጋዊ ሊሆን አይችልም ። የድምጽ ብልጫው ውሳኔ ትችቱን በመቀጠል « የዓለም ሕዝብ በሥልጣኔ እየተራመደ እንደመሄዱ መጠን የወንጀል አፈጻጸሙ ዘዴም ያን ያህል የረቀቀ ስለሆነ ፣ እውነቱን ለማግኘት ብዙ ብልሃት የማድድረት ጉዳይ አስፈላጊ ሆኖ ተገኝቷል » ይላል ። እርግጥ የዕድገት ደረጃ ከፍ እያለ ፣ ሥልጣኔም እየገፋ ሲሄድ የወንጀል ተግባራትም በረቀቀ ዘዴ እንደሚፈጸሙ አያከራክርም ። በአንጻሩ ሕግን ፣ ሰላምንና ጸጥታን በሚያስከብረው ክፍል በኩልም ለመፈጸም የታቀደ ወንጀልን ለማክሸፍ ወይም የተፈጸመ ወንጀልን ፈልፍሎ ይፋ ለማውጣትና አጥፊውንም ይዞ ለፍርድ ለማቅረብ የተራቀቀ ዘዴና ብልሃት ያስፈልጋል ። እስከዚህ ድረስ በድምጽ ብልጫ ከተሰጠው ውሳኔ የተለየ አስተያየት የለንም ። መቼም ቢሆን ግን ድብደባ ሥልጣኔ ያስገኘው የወንጀል ተግባር ማክሸፊያ ወይም ማጋለጫ ልዩ ጥበብ ፣ የተራቀቀ ዘዴና ብልሃት ነው አንልም ። ድብደባ አሪታዊ እንጂ ሥልጣኔ ያስገኘው ዘመናዊ የምርመራ ሥልጣን አለመሆኑ ለማንም የታወቀና መታወቅም ያለበት ነገር ነው ። የድምጽ ብልጫው ውሳኔ ግን ሊያሳምነን የሞከረው ድብደባ ሐቁን ለማውጣት ሥልጣኔ ያስገኘው የተራቀቀ ዘዴና ብልሃት መሆኑን ነው ። ትችቱ ድብደባ የተፈቀደ ዘዴና ብልሃት መሆኑን ለማሳመን ባደረገው ሙከራ ብቻ ተወስኖ አልቀረም ። በድብደባ የተገኘ የእምነት ቃል በሚቀርብበት ጊዜ ፍርድ ቤቶች በተለይም በሶሻሊስት አገር ያሉ ፍርድ ቤቶች ምን ማድረግ እንዳለባቸው ተግባራዊ መሠረት ይጥልላቸዋል ። ይህንንም አሳብ « የሶሻሊስት አገር ፍርድ ቤቶች ዓይነተኛ ዓላማም የመንግሥት አካል እንደመሆናቸው መጠን ሐቁ የሚወጣበትን መንገድ መሻት ስለሆነ በፖሊስ በኩል የሚቀርበውን ቃለ ምርመራ በጥምና አጥንተው በጉዳዩ ተገቢውን ውሳኔ መስጠት ነው እንጂ ያለባቸው ፣ አንዳንድ ጥቃቅን የሥርዓተ ሕግ ፎርማሊቲ አልተሟላም ተብሎ ብዙ ድካም የተወሰደበትን ቃለ ምርመራ ውድቅ ማድረግ ተገቢ አሠራር ነው ብለን እናምንበትም » በማለት ገልጦታል ። የድምጽ ብልጫው ውሳኔ በአንድ በኩል ፍርድ ቤቶች ሐቁ የሚወጣበትን መንገድ መሻት ነው ይልና በሌላ በኩል ደግሞ ብዙ የተደከመበትን የምርመራ ውጤት ውድቅ ማድረግ የለባቸውም ይላል ። በፖሊስ ምርመራ « ተጣርቶ » የቀረበላቸውን ሁሉ ውድቅ ሳያደርጉ እንዳለ መቀበል ካለባቸው ፍርድ ቤቶች ሐቁ የሚወጣበትን መንገድ እንዴት አድርገው መሻት እንደሚችሉ በፍጹም ሊገባን አልቻለም ። በምርመራ ተገኘ የተባለውን ውጤት የሕግን ፎርማሊቲ ሳይከተሉ ራሳቸው ሳይመራመሩና ሳያመዛዝኑ እንዳለ ይቀበሉት ከተባለ በጥምና የሚያጤኑት ምኑን እንደሆነ ግራ የሚያጋባ ነገር ነው ። የድብደባ ተግባር በሕግ የሚያስቀጣ ወንጀል መሆኑ ተዘንግቶ የአንድ ተጠርጣሪ የእምነት ቃል በድብደባም ቢገኝ ድብደባ ክብደት የማይሰጠው የሕግ ፎርማሊቲ ስለሆነና ብዙ ድካምም ስለተወሰደበት ሀቅነቱን አትጠራጠሩ ከተባለ የሕግ አውታር መዘርጋትና የፍርድ ቤቶች መኖር በፍጹም አያስፈልግም ማለት ነው ። አንድ ተከላከያ ፍርድ ቤት የሚቀርበው ተመሳክሮና ተነጣጥሮ ፣ ፍርድ ቤቱም ጉዳዩንና የቀረበለትን ማስረጃ በገለልተኛነት አይቶለትና መዝናለት ሐቀኛው ፍሬ ነገር ነጥሮ እንዲወጣና ተገቢውን ዳኝነት እንዲያገኝ ነው ። በድምጽ ብልጫ እንደተሰጠው ውሳኔ ከሆነ ግን የፍርድ ቤት ተግባር ጉዳዩን ማበጠርና እውነቱን ማንጠር ሳይሆን

በዐቃቤ ሕግ በኩል የቀረበለትን ማስረጃ ሐቀኛነቱን ሳይጠራጠር አሜን ብሎ መቀበል ነው። የፍርድ ቤት ተግባር ለዐቃቤ ሕግ ማስረጃ ቡራኬ መሰጠት ብቻ ከሆነ ደግሞ የፍርድ ቤት መኖርና የተከሰሰም ሰው ፍርድ ቤት መቅረቡ ባላስፈለገም ነበር። በድምጽ ብልጫ የተሰጠው ውሳኔም በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ የሚያጸድቀው ይህንኑ አስተያየት ይመስላል።

አንደኛው ይግባኝ ባይ ኃ. ፀ.ን አስገድሷል ተብሎ በከፍተኛው ፍ/ቤት ክስ ቀርቦበት ጉዳዩ ከተመረበረ በኋላ ጎዳር 21 ቀን 1971 ዓ. ም. በዋለው ችሎት በነጻ ተለቋል። ይህን ሁኔታ በአሁኑ ጉዳይ ውሳኔ የሰጠው ችሎትም በሚገባ ያውቀዋል። ነገሩ እንዲህ ሆኖ ሳለ በድምጽ ብልጫ የተሰጠው ውሳኔ « እንደ ዲላዎስ ከደሙ ንጹሕ ነኝ የሚል ሰው ይህን ወንጀል እስከመሥራትና እስከማሠራት ያደረሰው ምንድነው? የሚል ጥያቄ እስካሁን መልስ ያልተገኘለት ቢሆንምቅሉ፣ በበኩላችን ግን ያሳዛኙ የኃ. ፀ. የግፍ አገዳደል ወንጀል እንቅቆቅልሽ ሆኖ እንዲቀር ለማድረግ የታቀደ ዘዴ ሳይሆን አይቀርም የሚል እምነት እንድናሳድር የነገሩ አካባቢ ያስገደደን መሆኑን ሳንገልጽ እናልፍም » የሚል ትችት ሠንዝሯል። ይህ ትችት የተሠነዘረው አንደኛው ይግባኝ ባይ በተከሰሰበት የሰው መግደል ወንጀል በነጻ ከተለቀቀ ከአሥራ አንድ ወራት በኋላ ነው። የድምጽ ብልጫው ውሳኔ በአንድ በኩል አንደኛው ይግባኝ ባይ የአሁኑን ወንጀል ለምን እንደፈጸመው በውል ተለይቶ አለመታወቁን ይገልጥና በሌላ በኩል ደግሞ ነጻነቱ በአደባባይ የተረጋገጠለትን ሰው ተከሶ ነጻ የወጣበትን ወንጀል ለማዳፈን ነው የሚል መልስ ይሰጠናል። እዚህም መደምደሚያ የደረሰው በግዙፍ የተረጋገጠውን ፍሬ ነገር ሳይሆን በግል ያሳደረውን ጥርጣሬና እምነት መሠረት በማድረግ ነው። ዳኛ ደግሞ ይህ ያደርግ ዘንድ አይገባውም። « እንደ ዲላዎስ ንጹሕ ነኝ »፤ « ያሳዛኙ የኃ. የግፍ አገዳደል » የሚሉት ስሜታዊ ቃላት ጉዳዩ በገለልተኛነት እንዳልታየ በጉልህ የሚያረጋግጡ ናቸው። የድምጽ ብልጫው ውሳኔ በዚህ አድራጎቱ ግዙፍ በሆነው ፍሬ ነገር ሳይሆን በስሜት ተመርቷል። ገለልተኛነቱን ሠርዞታል። የዳኛነትን መሠረታዊ አቋም ንደታል። በመጨረሻም የድምጽ ብልጫው ውሳኔ « ያም ሆነ ይህ የቀረበልን የዐቃቤ ሕግ ማስረጃ የማያሻማና አጥጋቢ ስለሆነ » ተከሳሾቹ ጥፋተኞች ናቸው ሲል አስተያየቱን ይደመድማል። የዐቃቤ ሕግ ማስረጃ የማያሻማና አጥጋቢ ከሆነ የታወቀ የሕግ ተመራማሪዎች የነደፉትን አሳብ በታላቅ ሳይሰጡ በመጠቀስ ብቻ በድብደባ የተገኘ የአንድ ተጠርጣሪ የእምነት ቃል ብቁና ሐቀኛ ነው በማለት የማይታመነውን ለማሳመን ያሁሉ መከራ ለምን አስፈለገ? የታወቁት ሊቃውንት እነ እርሻቦልድና ሾው አንድ የእምነት ቃል በሌላ የእምነት ቃልና አካባቢ ማስረጃ ተደግፎ ሲገኝ ሙሉ እምነት ሊጣልበት ይገባል ያሉትን የድምጽ ብልጫው ውሳኔ ደጋፊ አሳብ ነው ብሎ ጠቅሶታል። ነገር ግን ንድፈ አሳቡን ለውርደባ ያህል ጠቀሰው እንጂ ከቀረበለት ጉዳይ ጋር አላዛመደውም፣ አላዋሃደውም። ይህን ቢያደርግ ኖሮ የጠቀሳቸው የሕግ ምሁራን የነደፉት አሳብ እርሱ ከደረሰበት መደምደሚያ ጋር ሆድና ጀርባ መሆኑን ይረዳው ነበር። የተጠቀሱት ሊቃውንት የእምነት ቃል ብቻውን ብቁና አስተማማኝ ነው አላሉም። እነርሱ ያሉት አንድ የእምነት ቃል በሌላ የእምነት ቃልና የአካባቢ ማስረጃ ከተደገፈ ሊታመን ይገባል ነው። እኛም በዚህ አሳብ እንስማማበታለን። በያዘነው ጉዳይ ግን የቀረበው ተከሳሾቹ በፖሊስ ጣቢያ ሰጡ የተባለው የእምነት ቃል ብቻ ነው። ይህን የእምነት ቃል የሚያጠነክር አንዳችም የአካባቢ ማስረጃ አልቀረበም። ይህ እስካልሆነ ድረስ ደግሞ የሊቃውንቱ ንድፈ አሳብ ምን ለማሳመን እንደተጠቀሰ አልገባንም።

እንግዲህ ነገሩን ስናጠቃልለው ይግባኝ ባዮቹ ፈጸሙ ለተባሉት ወንጀል የቀረበባቸው በፖሊስ ጣቢያ የሰጡት የእምነት ቃል ብቻ ነው። ተከሳሾቹ ግን ጉዳዩ ፍርድ ቤት ሲቀርብ የተነገረባቸውን ድርጊት መፈጸማቸውን ክደውታል። በፖሊስ ጣቢያ ማመናቸውን ባይክዱም፣ ይህን የእምነት ቃል የሰጡት ወደውና ፈቅደው ሳይሆን ከባድ የድብደባ ተግባር ስለተፈጸመባቸው ሥቃዩን መቋቋም ስላቃታቸው መሆኑን ገልጠው ማስረጃነቱ ውድቅ ሊሆን ይገባል በማለት ተከራክረዋል። ለምርመራ ፖሊስ ጣቢያ በነበሩበት ጊዜ በተከታታይ ለአራት ቀናት ተደብድበውና ቆስለውም እንደነበረ የቆጠሯቸው የመከላከያ ምስክርኛ በሚገባ አስረድተውላቸዋል። በፖሊስ ጣቢያ የተሰጠ የእምነት ቃል በአንድ ተከሳሽ ተጨማሪ አስረጂ ሊሆንበት ይችላል። ነገር ግን የእምነቱ ቃል ተጨማሪ አስረጂ የሚሆነው ተከሳሹ ያላንዳች ተጽእኖ፣ ማስፈራራትና ማግባባት በንጹህ ገሊና በራሱ ፈቃድ የሰጠው ከሆነ ነው። በያዝነው ጉዳይ ይግባኝ ባዮቹ ለምርመራ ፖሊስ ጣቢያ በነበሩበት ጊዜ በከባድ ሁኔታ ተደብድበው እንደነበረ በመከላከያ አስረጂዎች ተረጋግጧል። የተደበደቡ መሆናቸው ከተረጋገጠ ደግሞ የእምነቱን ቃል ወደውና ፈቅደው ሰጥተውታል ለማለት አይቻልም። ይግባኝ ባዮቹ ድርጊቱን መፈጸማቸውን ያላንዳች ማስገደድ በራሳቸው ፈቃድ በፖሊስ ጣቢያ ካሙ፣ ፍርድ ቤት ሲቀርቡ የሚክዱበት ምክንያት አይታየንም። አስቀድመው ለማመን ፈልገው በኋላ አሳባቸውን ለውጠው ክደውታል እንጂ በፖሊስ ጣቢያ የሰጡት የእምነት ቃል ትክክል ነው እንዳይባል። ይህን መደምደሚያ የሚያጠናክር ተጨማሪ ግዙፍ ማስረጃ አልቀረበም። ይግባኝ ባዮቹ ወንጀሉን ፈጽመዋል ተብለው የተጠረጠሩት ምን ፍንጭ ተገኝቶ ወይም በማን ተጠቁሞ እንደሆነ በጭራሽ የሚታወቅ ነገር የለም። በፖሊስ ጣቢያ የሰጡት የእምነት ቃል የኃይል ተግባር ተፈጽሞባቸው የተገኘ መሆኑ እየተረጋገጠና የኃይል ተግባር ቢፈጸምባቸውም የሰጡት የእምነት ቃል ትክክል ነው ለማለት የሚያስችል ምንም ዓይነት ተጨማሪ ግዙፍ ማስረጃ ሳይቀርብ ይግባኝ ባዮቹ ጥፋተኞች ሊሆኑና ሊቀጡ አይገባቸውም። ስለዚህ ከፍተኛው ፍ/ቤት በድምጽ ብልጫ የሰጠውን ፍርድ ሠርዘንና አነስተኛውን ድምጽ ደግፈን ይግባኝ ባዮቹን በነፃ አስናብተናቸዋል። ፍርዱ መሻሩን እንዲያውቀው የዚህ ውሳኔ ግልባጭ ለከፍተኛው ፍርድ ቤት ይተላለፍለት፣ እንዲሁም ይግባኝ ባዮቹን እንዲለቃቸው ታስረው ለሚገኙበት ወህኒ ቤት ይጸፍለት ብለናል።

ተገዶ ክስን ስለማመን—በወንጀል ይግባኝ

መ. ቁ. 4/71 የፍርድ ጉዳይ ትችት =

በዮሴፍ ገብረ እግዚአብሔር*

በዚህ ጉዳይ ፍርድ ቤቱ የመረመረው ጭብጥ ተገዶ ክስን ማመንን የሚመለከት ነው ። በዚህ ጉዳይ የተነሱ ጭብጦች ፤

- ሀ/ በማስገደድ የሚገኝ የእምነት ቃልን በማስረጃነት ለመቀበል አስተማማኝና የማያስተማምን በማለት ልዩነት መፍጠር ይገባል ? ወይስ
- ለ/ በማስረጃነት የቀረበው የእምነት ቃል በማስገደድ የተገኘ መሆኑን በመመልከት ብቻ አስተማማኝ ቢሆንም ባይሆንም ተቀባይነት ማጣት አለበት ? የሚሉት ናቸው ።

አንድ ሰው ወንጀል ስለመሥራቱ በፍርድ ቤት ተቀባይነት ባለው በማያጠራጥር ማስረጃ መረጋገጥ አለበት¹ የሚለው ሕጋዊ አቋም ተቀባይነት ያገኘው ከብዙ የታሪክ ሂደት በኋላ ነው ።

በወንጀል የተከሰሱ ሰዎች ንጹህነታቸውን ለማረጋገጥ ከወንጀሏቸው ሰዎች ጋር ፍልሚያ ገጥመው ማሸነፍ አለባቸው ይባል የነበረበት ዘመን ነበር ።²

አሁን ባለንበት ዘመን ምንም እንኳን በኃይል በማስፈራራት ወይም በሌላ ሕገ ወጥ ዘዴ መጠቀም በሕግ መከልከሉ ተገቢ ነው ብሎ በማለት የተለያዩ መርሆዎችን መጥቀስ ቢቻልም ፣³ ከማስረጃ ሕግ አንጻር ስናየው ግን ማንም ሰው ጥፋተኛነቱ እስካልተረጋገጠበት ድረስ እንደ ንጹህ ይቆጠራል ከሚለው መርህ ጋር የተሳሰረ ሆኖ እናገኘዋለን ።

አንድ ሰው ጥፋተኛነቱ እስካልተረጋገጠ ድረስ ንጹህ ነው ብሎ መገመት በሁሉም አገር ተቀባይነት ያገኘ መርህ ለመሆኑ ከተለያዩ ጽሁፎች ፣ ስምምነቶችና የሕግ ቅንጅቶች ማየት ይቻላል ። በዚህም መሠረት በዲሴምበር 16/1966 ዓ. ም. በወጣው ዓለም አቀፍ የፍትህ-ብሔርና የፖለቲካ መብቶች ስምምነት በአንቀጽ 14 ንጹህ አንቀጽ 2 « ማንም በወንጀል የተከሰሰ ሰው በሕገ መሠረት ወንጀሉን ነቱ እስኪረጋገጥበት ድረስ እንደንጹህ የመገመት መብት ይኖረዋል »⁴ ተብሎ ተደንግጓል ። ፍራልፍ ሂርማን የተባለው ምሁር « በምንም ዓይነት መንገድ ጥርጣሬ ብቻውን እንደበቂ ምክንያት ተወስዶ ማንኛውም ሰው ሕግ አክባሪ ዜጋ ነው የሚለውን መሠረታዊ እምነት ሊያስለውጥ አይገባም » በማለት ጽፏል ።⁵ በሶቭየት ሕብረትና በዩናይትድ ስቴትስ ሪፐብሊኮች የወንጀሉን መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት መሠረታዊ መርህ በከፍል 14 በፓራግፍ ሁለትና ሶስት የሚከተለው ተደንግጎ ይገኛል ፡ « ፍ/ቤቱ ፣ ዐቃቤ ሕግ ፣ መርማሪውና ቃል ተቀባዩ ምን ጊዜም ቢሆን የማስረጃ ቱን ሸክም ወደ ተከሳሽ ሊያዞሩ አይችሉም ። በኃይል በመጠቀም ፣ በማስፈራራት ፣ ወይም በሌላ ሕገወጥ ዘዴ በመጠቀም ከተከሳሹ ማስረጃ ማግኘት የተከለከለ ነው ። »⁶

እነዚህ ስምምነቶችና ድንጋጌዎች « ከወንጀል ምርመራ ጋር አግባብ ያላቸው ተቋሞች ሁሉ አንድን ሰው በቅድሚያ እንደጥፋተኛ መገመት እንደሌላባቸውና ምን ጊዜም ፍርድ መስጠት የሚገባቸው በግልጽ በሚታይና በማይታብል ማስረጃ መሠረት መሆን እንዳለበት ያስገነዝባሉ »⁷

ከላይ ከተገለጸው መገንዘብ እንደሚቻለው እንደ ንጹህ መገመት የሚለው መርህ የተከሰቱ ጥፋተኛነት በሚገባ የሚያስጠረጥር ማስረጃ ከመገኘቱ በፊት ጥፋቱን የማስረዳት ሕግን ማስፈጸም ተግባራቸው ከሆነው ተቋሞች ወደ ተከሰቱ መዞር እንደሌለበት ይደነግጋል ። በሶቭየት ሕብረትና በዩንየን ሪፓብሊኮች የወንጀልኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት መሠረታዊ መርሆዎች የአንድ ተከሳሽ እንደ ንጹህ የመገመቱ መብት በተግባር መተርጎም የሚጀምረው ገና ምርመራው ከሚጀምር በት ጊዜ አንስቶ ለመሆኑም ከላይ ከተጠቀሰው መረዳት ይቻላል ። ይህ እንግዲህ በተጨማሪም በተግባር ሲተረጎም ማንም መርማሪ ባለሥልጣን አንድን ሰው ተጠርጣሪ ነው ብሎ በቁጥጥሩ ሥር በማዋል አስጨናቂ በሆነው ምርመራ እንዲጠመድ ከማድረጉ በፊት ያንን ሰው በበቂ ምክንያት ለመጠርጠር የሚያስችሉ ማስረጃዎች በተጠርጣሪው አማካይነት ሳይሆን በቴክኒካዊ ምርመራ በቅድሚያ መሰብሰብ አለበት ማለት ነው ።

ቢሆንም ወንጀልኞችን በቁጥጥር ሥር በማዋል ሕብረተሰቡን ከወንጀል ድርጊቶች የመከላከል ከባድ ኃላፊነት የተጣለባቸው ፖሊሶች በሶቭየት ሕብረትና በዩንየን ሪፓብሊኮች የወንጀልኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት መሠረታዊ መርሆዎች ክፍል 14 አንቀጽ ሁለትና ሶስት አገላለጽ መሠረት « ማስረጃውን ወደ ተከሳሽ የማዞሩን » ክልከላ እና « ማስረጃ ለማግኘት በኃይል ፣ በማስፈራራትና በሌላም ሕገወጥ ዘዴ » ያለመጠቀምን ተግባራዊ ለማድረግ ከባድ ሆኖ ያገኙታል ።

ይህንን ችግር በመረዳት ፖሊሶች በስልጣናቸው ያላግባብ በመጠቀም ወንጀልኛነቱ ያልተረጋገጠበትን ተከሳሽ እንደ ንጹህ ሰው የመገመት መብቱን እንዳይገፉት ለመከላከል የተለያዩ አገሮች የተለያዩ ዘዴዎችን በመቀየስ በሕጋቸው አሥፍረው ይታያሉ ።

ለምሳሌ በእንግሊዝ አገር ይህ « ያለአግባብ » በስልጣን መጠቀም « ተከሳሹ በፖሊስ ቁጥጥር ሥር በነበረበት ጊዜ የተጠረጠረበትን ጥፋት በማስመልከት የሚደረገውን ጥያቄ ሁሉ በማስረጃነት እንዳይቀርብ በመከላከል ችግሩ ይቃለላል ተብሎ ይታመናል ። »⁸ ከዚህም በላይ ፍርድ ቤቶች ተከሳሹ የሰጠው የእምነት ቃል ራሱን ከወንጀል ነጻ ከሚያደርገው መብት ጋር ተጻራሪ በሆነ መንገድ የተገኘ ከመሰላቸው ማስረጃው ዋጋ እንዳይኖረው ሊያደርጉት ይችላሉ ።⁹

በአሜሪካን አገር ይህ ያለአግባብ በሥልጣን የመጠቀም አዝማሚያ ተጠርጣሪው በፖሊስ ጣቢያ በሚቆይበት ጊዜ ከሕግ አማካሪው ጋር እንዲገናኝ ዕድል በመስጠት ይወገዳል ተብሎ ይገመታል ። ተጠርጣሪው ይህን መብት ከተነፈገ ሰጠው የተባለው የእምነት ቃል ሁሉ የሚታመን ቢሆንም እንኳን በግዴታ እንደተገኘ ተቆጥሮ በማስረጃነት ተቀባይነት አይኖረውም ።¹⁰

በህንድ አገር ግን አሠራሩ ለየት ያለ ነው ። በተከሳሽ የተሰጠ የእምነት ቃል በማስረጃነት ተቀባይነት እንዲኖረው ከተፈለገ በመርማሪ ዳኛ (ማጅስትሬት) ፊት መሰጠት አለበት ። ይህ አሠራር የእምነቱ ቃል የተሰጠው በፈቃደኛነት ነው ብሎ ለማመን ያስችላል ተብሎ ይገመታል ።¹¹

በዩናይትድ ግሪፕ ኮንሰልዮ የተለየ አሠራር ይታያል ። ከሚይ 11 ፣ 1967 ዓ. ም. በፊት በዩናይትድ ግሪፕ የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት መሠረት የመመርመር ሥልጣን የተሰጣቸው ሁለት ተቋሞች ነበሩ ። እነርሱም ፖሊስ እና ፍርድ ቤት ነበሩ ። ሆኖም ሚይ 11 ፣ 1967 ዓ. ም. በወጣው ሕግ መሠረት ሙሉ በሙሉ በፖሊስ ይካሄድ የነበረው ምርመራ እንዲቀር ተደርጓል ። አሁን የሚሠራ በት የምርመራ ዓይነት ራሱ « ዋናው ምርመራ » ሲሆን ይህም ሙሉ በሙሉ በዳኛ ይካሄዳል ።¹² በተሻሻለው የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት መሠረት እዲሱ የፖሊስ ተግባር « ለዐቃቤ ሕግ መነሻ የሚሆን ማስረጃ ማጠናቀር ሲሆን ይህም ዐቃቤ ሕግ በምርመራው ይገፋበት ወይም ይተወው እንደሆነ ለመወሰን ያስችለዋል ። እንግዲህ የሕግ አውጪው ዓላማ ፖሊስ በማንኛውም ዓይነት መንገድ ቢሆን ተጠርጣሪው የተጠረጠረበትን ወንጀል በማስመልከት ጥያቄ በማድረግ ማስረጃ እንዲያቀርብ መሆኑ ግልጽ ነው።»¹³ ለዚህ ዓይነቱ አሠራር መፈጠር ዋና ምክንያት የሆነው በፖሊሶች በኩል የሚታየው የሰዎችን በንጹህነት የመገመትን መርህ በትክክል ሥራ ላይ ያለማዋል ይመስላል ።¹⁴

እንደ ንጹህ የመገመት መርህ በኛም የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት ከመጀመሪያው የምርመራ ደረጃ ጀምሮ ይገኛል ። አንድን ግለሰብ ከሌሎች ሁሉ ነጥሎ ወንጀሉን የፈጸመው እርሱ ሳይሆን አይቀርም ብሎ ዓይን ሳይጣልበት በፊት መርማሪው ፖሊስ ለጥርጣሬው መነሻ የሚሆነው በቂ ምክንያት ሲኖረው ይገባል ።¹⁵ ከዚህም በላይ ፡ « ፖሊሱ የምስክርነት ቃል ሲቀበል ተጠያቂውን መደለል የተሰፋ ቃል መስጠት ፣ የማስፈራራት ፣ የኃይል ሥራ ወይም ሌሎች ከሕግ ውጪ የሆኑ ዘዴዎች መፈጸም አይችልም »¹⁶ ተብሎ ተደንግጓል ።

አንድን ወንጀል መመርመር ተግባሩ የሆነ ፖሊስ ይህን ተግባሩን በሚያከናውንበት ጊዜ ተመርማሪውን በመደለል ፣ በማስፈራራት ፣ የተሰፋ ቃል በመስጠት ወይም በሌላ ተገቢ ባልሆነ ዘዴ በመጠቀም ተመርማሪው ቃል እንዲሰጠው ያደረገ እንደሆነ ቅጣት እንደሚያገኘው በሕጎችን በግልጽ ተደንግጓል ። የተሻሻለው ልዩ የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ አዋጅ ቁጥር 214/1974 ዓ. ም. አንቀጽ 22 እንደሚከተለው ይደነግጋል ፡

« 1. ወደ ፍ/ቤት እንዲቀርብ የታዘዘውን ፣ ተይዞ በማረፊያ ቤት ወይም በእሥራት የተቀመጠውን ወይም በተለየ ቦታ እንዲቀመጥ የተወሰነበትን ሰው የሚጠብቅ የመንግሥት ሹም ወይም ሠራተኛ ወይም የሕዝባዊ ድርጅት ወይም የሕብረት ሥራ ማህበር ተመራጭ ወይም የጥበቃ ጓድ አባል ፣ የተሰጠውን ሥራ በሚያከናውንበት ጊዜ ፣ በዚህ ሰው ላይ ከሰብዓዊ ርህራሄ ውጪ የሆነ ወይም ለሰው ልጅ ክብር ተቃራኒ የሆነ ተግባር የፈጸመበት እንደሆነ ፣ ይህ አድራጎቱ ሊያስከትልበት የሚችለው የከባድ ቅጣት ጅወሳሰን ደንብ ከሌለ እስከ አምስት ዓመት ሊደርስ በሚችል ጽኑ እሥራት ይቀጣል ።

« 2. ወንጀሉ የተፈጸመው በመንግሥት ወይም በሕዝባዊ ድርጅት ባለሥልጣን ትዕዛዝ ከሆነ ፣ ይኸው ባለሥልጣንም ከአምስት ዓመት እስከ አስራ አምስት ዓመት ሊደርስ በሚችል ጽኑ እሥራት ይቀጣል¹⁷ ። »

ነገር ግን ፖሊስ በሕግ ከተደነገገው መንገድ ተጸራሪ በሆነ ዘዴ ከተከሰቱ የእምነት ቃል አግኝቶ በማስረጃነት ሲያቀርብ ፣ በዚህ ዘዴ የተገኘ ማስረጃ በሕግ ምን ያህል ክብደት እንደሚሰጠው በሕጉ አልተደነገገም¹⁸።

በሌላ በኩል ግን ፍርድ ቤቶች የዚህ ዓይነት በግዴታ የተገኘ ማስረጃ ሲያጋ ጥማቸው ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ሕጉ ሥልጣን ባይሰጣቸውም ፣ በልምድና በሥራቸው ጠባይ ምክንያት ውሳኔ መስጠት ስላለባቸው ማስረጃው ተቀባይነት ሊኖረው ይገባል ወይም አይገባም ብለው መወሰን አለባቸው ። በዚህ ጉዳይም ከሞላ ጎደል የተደረገው ይኸው ነበር ።

ጉዳዩ ሲመረመር እንደሚያረጋግጠው እንደ ንጹህ የመገመት መርህና ይህ ንጉ በተግባር ለመተርጉም በወጣው የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት በቁ 25 የተደነገገውን በመከተል ፖሊሶቹ ይግባኝ ባዮቹ ከሰጡት ቃል ሌላ ማስረጃ ለማግኘት ጥረት አላደረጉም ። ፖሊሶች ይግባኝ ባዮችን በቁጥጥራቸው ሥር ከማዋላቸው በፊት ይግባኝ ባዮቹን በሚገባ የሚያስጠረጥር በይግባኝ ባዮች ቃል ያልተመሠረተ ማስረጃ ለማግኘት ተገቢውን ጥረት በማድረግ ፈንታ በስሜታዊ ግፊት ብቻ ተነሳሰተው ፣ ይግባኝ ባዮቹን በቁጥጥራቸው ሥር በማዋልና የእምነት ቃላቸውን እንዲሰጡ በማስገደድ የወንጀለኛ መቅጫ ሥነ ሥርዓት ሕግ ቁ. 31 ን ከመጣላቸውም በላይ የልዩ ወንጀለኛ መቅጫ አዋጅ ቁ. 21 ንም በመተላለፍ ወንጀል ፈጽመዋል ። ከዚህም በስተቀር የይግባኝ ባዮቹን የእምነት ቃል እንኳን የሚያጠናክር ተጨማሪ ማስረጃ አላገኘም ።

ጠቅላይ ፍርድ ቤት በይግባኝ ባዮቹ ተሰጠ የተባለው የእምነት ቃል በፈቃደኝነት የተገኘ ካለመሆኑም ሌላ በአካባቢ ማስረጃ ያልተደገፈ በመሆኑ ሳይቀበለው ቀርቷል ። የእምነት ቃሉ በሌላ ተጨማሪ ማስረጃ የተደገፈ ቢሆን ኖሮ ይቀበለው መይስ አይቀበለውም ነበር? ስለሚለው ጥያቄ ግን ግምት ከመውሰድ በስተቀር ፍርድ ቤቱ የወሰደው ግልጽ የሆነ አቋም አለ ለማለት ያስቸግራል ።

መ ደ ም ደ ሚ ያ ።

1. ፍርድ ቤቱ በመሠረቱ የሰጠው ውሳኔ በዚህ ጉዳይ የተገኘው የእምነት ቃል በድብደባ የተገኘ ስለሆነ ተቀባይነት ሊኖረው አይችልም የሚል ነው ። ሆኖም በፈቃደኝነት ያልተገኘ የእምነት ቃል ተቀባይነት የሚያጣው እምነት የማይይጣልበት ሲሆን ነው የሚል ተጨማሪ አስተያየትም ከፍርዱ መውሰድ ይቻላል ።
2. የተሰጠው የእምነት ቃል አስተማማኝ ቢሆንም እንኳ በማስገደድ የተገኘ እስከ ሆነ ድረስ በማስረጃነት ተቀባይነት አይኖረውም ብሎ መወሰን ፖሊሶች በዚህ ዓይነቱ አሠራር እንዳይቀጥሉ ለማድረግ ይረዳል የሚለውን አመለካከት ፍርድ ቤቱ መፍትሄ ይሆናል ብሎ ያመነበት አይመስልም ። የፍርድ ቤቱ አቋም በምርመራ ጊዜ አስገድዶ የእምነት ቃል መቀበል የሚያስቀጣ አሠራር እንደመሆኑ መጠን ማስረጃው አስተማማኝ ከሆነ ይህን በማስረጃነት ተቀብሎ የእምነት ቃሉን በማስገደድ ያገኘውን ፖሊስ መቅጣት የተሻለ መፍትሔ ነው የሚል ይመስላል ።
3. የፍርድ ቤቱ ውሳኔ የተመሰረተው ፍርድ ቤት በሚነሱት ክርክሮች ላይ ውሳኔ ለመስጠት ባለው ሥልጣን እንጂ በሕግ በተደነገገ ሥልጣን አይደለም ። ሆ

ኖም የዳኛ ሥልጣን መመንጨት ያለበት ከተደነገገ ሕግ ነው የሚለውን አመለካከት በመቀበል ሕጎች ሁሉ ተደንግገው በሚወጡበት አገራችን ራሱን የቻለና የተሟላ የማስረጃ ሕግ¹⁹ ያለመኖር ብዙ ችግርን የሚያስከትል ስለሆነ ፣ ይህ በተሰጠ መፍትሄ ሊደረግለት የሚገባ ጉዳይ ነው ።

4. የዚህ ዓይነቱ ሥልጣንን የመተላለፍ አዝማሚያ በፖሊስ በኩል የሚታየው ፖሊሶች በኃይል ተጠቅመው አንድን ተጠርጣሪ ማሳመን ልዩ ጥቅምን ያስገኛልናል ብለው ስለሚያምኑ አይደለም ፤ በሕጉ ላይ ንቀት አድርገው ነው ለማለትም አይቻልም ። ምክንያት ሊሆን የሚችለው ተጠርጣሪ ወንጀለኛችን በቁጥጥራቸው ሥር ማዋል ተግባራቸው ስለሆነ ማንም ሰው ወንጀለኛኛነቱ ካልተረጋገጠበት በስተቀር እንደ ንጹሕ ይቆጠራል የሚለውን መርህ የሚተላለፉት በተጠርጣሪ ወንጀለኞች ላይ ባላቸው ከሞያ ግዴታቸው በሚመነጭ ስሜታዊ አመለካከት ነው ።²⁰ ነገር ግን የዚህ ዓይነቱ ከሕግ ውጪ መሥራት የሚያስቀጣ ወንጀል መሆኑ ብቻ ተፈላጊውን ውጤት ሊያስገኝ አይችልም ። በሌላ በኩል ደግሞ በዩግዎቪቪያ እንደሚደረገው የወንጀል ምርመራን ተግባር ከፖሊስ ክፍል ወስዶ ወደ ዳኝነቱ ክፍል ማስተላለፍ ከጊዜው በጣም የቀደመ አሠራር ሊሆን ይችላል ።

ቢሆንም አሁን ያለውን የወንጀለኛ መቅጫ ሥነ ሥርዓት ሕግ ቁ. 27 ን በማሻሻል ፖሊስ የተከሰሽን ቃል እንዳይቀበል ማድረግና ቀድሞም እንደተባለው²¹ ቁ. 35 ን እንዳለ እንዲቆይ ማድረግ ይቻላል ። ይህም ሲሆን በፍርድ ቤቱም ቢሆን የሚሰጠው የእምነት ቃል « ሰውር » ተጽዕኖ ወይም ተጠሪ ጣሪው ፍርድ ቤት ከመቅረቡ በፊት በፖሊስ የተፈጸመበት የኃይል ሥራ ያለ መኖሩን የሚያረጋግጡ ተጨማሪ ደንቦች መታከል ይኖርባቸዋል ። ይህ ከተሟላ በዚህ ፀሐፊ እምነት ከሥልጣን በማለፍ በሕገወጥ መንገድ የእምነት ቃል የማግኘቱን አሠራር ጨርሶም ባያጠፋው በጣም ይቀንሰዋል ።

የ ግ ር ጌ ማ ስ ታ ወ ሻ

* ረዳት ፕሮፌሰር ፣ ሕግ ፋኩልቲ ፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ።
1. የወ. መ. ሕግ ሥነ ሥርዓት ቁ. 141 ይመለከታል ።
2. ፕሎቲኖቭ ሞሪስ ፣ ዘ ዲቪዥን መንገድ እፍ ፕሪዘንት ዳይ ክሪሚናል ፕሮሰጀርስ ኢን ኢርፕ ኤንድ ኢሜሪካ ፣ ሀርባርድ ሉው ሪቪው (ቅጽ 48 ፣ 1934—35) ፣ ገጽ 440 ።
3. ለምሳሌ የፌዴራሊስት ዩግዎቪቪያ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 176 ን ብንመለከት እንዲህ ይላል “በሰው ልጅ ክብር — ህሊና · የግለሰብም ሆነ የቤተ ሰብ ሕይወት (አኗኗር) እንዲሁም ሌሎችም ፣ ሰብአዊ መብቶች ሁሉ የተጠበቁ ናቸው ።”
“በኃይል በመጠቀም የእምነት ቃልም ሆነ ምስክርነት ማግኘት የተከለከለ እና የሚያስቀጣ ነው ።” እንግዲህ ከዚህ የምንረዳው በኃይል በመጠቀም የእምነት ቃል ማግኘት በሰብአዊ ክብር—ህሊና ላይ ወንጀል መፈጸም መሆኑን ነው ። እንዲሁም ዊግሞር ፣ ኤቪደንስ ኢን ትራያልስ አት ኮመን ሉው (ሊትል ብሪውንና ኩባንያው እ.ኤ.አ. 1970) ቅጽ 3 ፣ ገጽ 329—344 ይመለከታል ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በኃይል የተገኘ የእምነት ቃል ማስረጃነቱ የማያስተማምን ከመሆኑም በላይ በራስ ላይ ምስክር ከመሆን ነጻ የሚያደርገውን መብት ይጸረራል ተብሏል ። ቢሆንም የኋለኛው ቴክኖ አንድ ሰው ወንጀለኛነቱ ካልተረጋገጠበት በስተቀር እንደ ንጹህ ሰው ይቆጠራል ከሚለው መርህ ጋር አንድ አካል ነው ። ምክንያቱም ይህ አባባል ራሱ አንድ ሰው በወንጀለኛነት ተጠርጥሮ ከሌሎች ሕግ አከባሪ ሰዎች መካከል ተነጥሎ ከመውጣቱ በፊት ያለእርሱ እርዳታ በቅድሚያ ወንጀለኛነቱን የሚያመለክት ማስረጃ መሰብሰብ እንደሚገባው ስለሚያሳይ ነው ።

4. ሄርማን ጂ. ዲ. አር ክሪሚናል ፕሮሲዥር ሎው ኅብረት ባይ ሶሻሊስት ፕራንቲላስ ሎው ኤንድ ሌጂስላሽን ኢንዱስትሪ ሪፑብሊክ (ኢ.ኤ.አ. 1974፣ሁለተኛ እትም) ገጽ 29።
እንዲሁም ፣ « ማንኛውም በወንጀል የተከሰሰ ሰው በግልጽ ችሎት ራሱን የመከላከል መብቱ ተጠብቆለት ጥፋተኛነቱ በማስረጃ እስኪረጋገጥበት ድረስ እንደ ንጹህ ይገመታል » የሚለውን በዓለም አቀፍ የሰብአዊ መብቶች ማረጋገጫ አንቀጽ 11/ 1 የተደነገገውን በብራውንሊ ፣ ቢዚክ ዶክትሬት ስለ ሂደቱ ሪፖርት (ከላሬንደን ፕራስ እክሰፎርድ ፣ ኢ. ኤ. አ. 1971) ገጽ 109 ይመለከታል ። በተለያዩ አገሮች ሕጎች ውስጥ ስለሚገኙ ተመሳሳይ ድንጋጌዎች ይህንኑ መጽሔቱ ፣ ገጽ 3—89 ይመለከታል ።
5. ሄርማን ፣ በግርጌ ማስታወሻ ቁ. 4 የተጠቀሰው ፣ ገጽ 29 ።
6. ሎው ኢን ኢስተርግ ኢርፕ (ቅጽ 3) ገጽ 119 ላይ የሚገኘውን የሶሻሊት ህብረትና የዩንዮን ሪፑብሊክ ስርዓት መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓት መሠረታዊ መርሆች ክፍል 14 ፣ ፓራግራፎች 2 እና 3 ን ይመለከታል ።
7. ሄርማን ፣ በግርጌ ማስታወሻ ቁ. 4 የተጠቀሰው ፣ ገጽ 19—30
8. ፈሸር ፣ ያለ ነጻ ፈቃድ የሚሰጡ የእምነት ቃላትና የወ. መ. ሕግ ሥነ ሥርዓት ቁ. 35 የኢትዮጵያ ሕግ መጽሔት (ቅጽ 3 ቁ. 1) ገጽ 317 ።
9. ከላይ እንደተጠቀሰው ።
10. ከላይ እንደተጠቀሰው ነገር ግን በድህነት ውስጥ በሚገኙ ሰዎችና በተለይም በከበርቱው ህብረተሰብ « በታችኛው መደብ » አባል ላይ ባለው ዝቅተኛ አመለካከት ምክንያት ይህ መብት ምን ያህል በተግባር ላይ ሊውል እንደሚችል ያጠራጥራል ።
11. ከላይ እንደተጠቀሰው ፣ ገጽ 332 ።
12. ኮልክሽን ኦፍ ዩኑዳላሽ ሎውስ ፣ ኮድ ኦፍ ክሪሚናል ፕሮሲዥር (ቢያግራድ ፣ ኢ ኤ አ 1969) ቅጽ 19 ፣ ገጽ 9 ።
13. ከላይ እንደተጠቀሰው ። ዳኛ በመጀመሪያው የወንጀል ምርመራ ደረጃ ውስጥ ስለወንጀሉ አፈጻጸም ምርመራ የማካሄድ ሚና እንዲኖረው የተደረገው አሠራር ከሲቢል ሎው የሕግ ቅንጅት የተገኘ ለመሆኑ ፣ ከላይ በግርግ ማስታወሻ 2 የተጠቀሰው ፣ ገጽ 433—467 ይመለከታል ።
14. ከላይ እንደተጠቀሰው ፣ የግርጌ ማስታወሻ ቁጥር 2 ገጽ 8 ይመለከታል ።
15. የወ. መ. ሕግ ሥነ ሥርዓት ቁ. 25
16. የወ. መ. ሕግ ሥነ ሥርዓት ቁ. 31
17. ነጋሪት ጋዜጣ ፣ 41ኛ ግመት ቁ. 2 ። እንዲሁም የወ. መቅጫ ሕግ ቁ. 417ትን ይመለከታል ።
18. በወ.መ. ሕግ ሥነ ሥርዓት አሻ ፕሮግራም ድጋሚ ቁ. 462 ንዑስ ቁ. 2 ሥር በፈሸር ኢትዮጵያን ክሪሚናል ፕሮሲዥር ኮድ ፣ ኤ ሶርስ ቡክ (አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ከእክሰፎርድ ዩኒቨርሲቲ ፕራስ ጋር በመተባበር ያሳተመው ፣ ኢ.ኤ.አ. 1969) በገጽ 458 እንደሚገኘው ሕግ ወጥ በሆነው መንገድ የተገኘ የእምነት ቃል ውጤት እንደማይኖረው ይደነግጋል ። ቢሆንም ይህ ረቂቅ በአሁኑ የወንጀልኛ መቅጫ ሕግ ሥነ ሥርዓታችን ቁ. 31 ተተክቷል ። እንደፊሸር አባባል (ከላይ በግ. ማስታወሻ ቁ. 8 የተጠቀሰው ፣ ገጽ 333—34) በወ. መ. ሕግ ሥነ ሥርዓት ቁ. 31. ስር የእምነት ቃሉ ሊኖረው ስለሚችለው የማስረጃነት ጠባይ ያልተጠቀሰበት ምክንያት ምናልባት ሕግ አውጪው ይህ በማስረጃ ሕግ ይደነግጋል የሚል እምነት ስለነበረው ይመስላል ።
19. ይህም ሲባል በሕጎችን ውስጥ ማስረጃን የሚመለከት ሕግ የለም ማለት አይደለም ። ለምሳሌ የፍትህ ቤቅ ሕግ (ነጋሪት ጋዜጣ ፣ 19ኛ ግመት ቁ. 8 አዋጅ ቁ. 165/52) ቁ. 2001—2026 ይመለከታል ።
20. ፈሸር ፣ ስለ ኢትዮጵያ መያዝ ሕግ አንዳንድ ጉዳዮች ፣ በማጠናቀር ሕግን የማሰናዳት ዘዴ ፣ የኢትዮጵያ የሕግ መጽሔት (ቅጽ 3 ቁ. 2) ገጽ 438 — 439 ።
21. ፈሸር ፣ ከላይ በግርጌ ማስታወሻ ቁጥር 8 የተጠቀሰው ፣ ገጽ 320—329 ይመለከታል ።

